

Сега да поговоримъ малко нѣщо и за управленieto на дружеството.

Най главно лице въ дружеството е общото сѣбрание. Въ него могатъ да приемжтъ участне всичкитѣ членове на дружеството съ право на гласъ. Общото сѣбрание избира и мѣнува касиера и распорѣдителя, приема отъ тѣхъ отчетъ за вжрвежа на работитѣ на кассата, изважда ветхитѣ членове на дружеството и приема нови, измѣнява устава и др. Отъ това са вижда, каква сила има то. За това е необходимо, щото общото сѣбрание да са не подчинява на нѣкого си едного, а да рѣшава работитѣ си съ своя собственъ умъ. Това ще бжде само тогава, когато всичкитѣ членове разумѣжтъ, че дружеството е тѣхно нѣщо, че то не е като общественния банкъ, дѣто са распорѣжджтъ чиновници, че тѣ сами си избиржтъ распорѣдитель и че вижги могатъ да го махнатъ. Ако тѣ проумѣжтъ това добрѣ и, разбира са, ще искжтъ да са научвжтъ за вжрвежа на дружественнитѣ работи, то тѣ сичкитѣ ще дохожджтъ въ общото сѣбрание, и тогава нѣма за какво да са боимъ, че нѣкой-си ще води сѣбранието за носа. Ако ли сѣки земне да си мисли сѣмо за това, какъ да заеме пари отъ дружеството, а пжкъ какъ отивжтъ работитѣ му да не ще да знае то сичко ще мине въ ржцвтѣ на нѣкой си изѣдници чорбаджии, и тѣ ще захванжтъ да вѣртжтъ дружеството както щжтъ, — и тогава всичко пропада! . . . Работитѣ на дружеството са управляватъ отъ настоятелство което сѣстои отъ двама трима души, избрани отъ общото сѣбрание. Неговитѣ длѣжности сж: да дава назаемъ; да зема донесенитѣ пари и да ги дава пакъ надзадъ и пр. Отъ това са вижда, че то не може да работи както щѣ, защото сичкото е прѣдвиднио и казано въ устава, и настоятелството трѣба да испълва сѣмо това което е написано въ устава. Настоятелството често са наглежда отъ хора избрани нарочно за това